

Савезна Република Југославија

AGENCIJA ZA ISTRAŽIVANJE MEDIJA I ODNOSA SA JAVNOŠĆU

**ТЕМА: ТЕМА КОСОВО УЛОГА
10.Д.ОДР. ПИСАНА У ПЕРИОДУ ОД 07.01
ДО 17.06.2000. год**

МИНИСТАРСТВУ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА СРБИЈЕ РЕСОР ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ

ПРЕДМЕТ: Лица из Десетог Диверзантског одреда умешана у
Побуну на Косову

КРАТАК РЕЗИМЕ ДЕСЕТОГ ДИВЕРЗАНТСКОГ ОДРЕДА:

Оснивач: Петар Салапура, Начелник Обавештајне Управе ГШВРС

Састав : Замишљен као мултинационални. У саставу су биле чете
Грка, Руса, Муслимана, Хрвата, па чак појединаца из Словеније

Командант: Први командант је био извесни капетан **Мића** из села
Попови Код Бјељине, а касније **Милорад Пелемиш**

Заведен као: Војна Пошта 7275-15 ГШВРС

Бројно стање : Активних бораца никада није било више од 100, а на
Платном списку се водило више од 500 бораца. Већи број
Службених легитимација **продато** лицима да би избегла
Служење војног рока. То су радили Петар Салапура и
Милорад Пелемиш.

Финансирање: Војници су имали плате између 200 и 300
ДЕМ, фиксне, затим, примали су разне додатке, а свака акција
је посебно плаћана. (и до 2000 ДЕМ)

Опрема : Оружје је било најсавременије, махом Израелско. Униформа
Најквалитетнија, Израелска и НАТО. Спортска опрема
најквалитетнија, Тренерке и патике “Адидас”

Локација: Одред је имао два стална логора: **У Бјељини, у касарни**
“Војвода Степа”, и у селу **Драгосевац,** на путу Власеница
Шеховићи.

Акције: Није позната нека значајнија Војна Акција Одред, осим неких
Сумљивих операција, првенствено пљачкашких, или “паћених”
Операција, као она у Сребреници.

Спруге са цивилним Властима: Од цивилних власти, Одред је био
једино у вези са МУП-ом РС, а главни, и једини, кординатор је био
Бранко Влачо, испред МУП-а. РС.

Мишљење о Одреду: Практично, званичан став ВРС, је да је Десети
Диверзантски Одред био Приватна Паравојна Формација Петра
Салапуре, формиран из личних интереса.

ПРОДУЖЕТАК ДЕЛОВАЊА ОДРЕДА: После завршетка рата у Босни, Одред је расформиран, и правно угашен. Међутим, **његово Паравојно деловање остало је да данашњих дана.** Чланови одреда, организовани око Петра Салапуре и Милорада Пелемиша, војно су учествовали на свим кризним подручјима: Заир, Косово, Црна Гора – а са намером учешћа у ратовима широм света : Нигерија, Шири Ланка, Чеченија, Малвини ...

Такође, Петар Салапура је са Одредом организовао Међународни шверц оружја, као и прикупљање и продају оружја Сепаратистима на Косову.

Такође, језгро одреда (као целина) организовано ради за Страјне обавештајне службе : Француску, Америчку, Израелску...

Промена индетитета члановима одреда: Још за време ратних дејстава у Републици Српској, Петар Салапура шаље у иностранство поједине чланове одреда, са промењеним индетитетом, и одговарајућим документима, које им он, лично, омогућава. Исти остају трајно у иностранству.

Такође, поједини чланови Одредом, који су још увек у Босни, добијају (преко Петра Салапуре) документа на нова имена – **тако да се привидно члановима Одредом губи траг.**

Чланови Одредом испоручени “Хагу”:

Дражен Ердемовић, по националности Хрват.

ЈЕЗГРО ОДРЕДА КАО ПАРАВОЈНЕ ФОРМАЦИЈЕ : Приликом преговора са Француском, око ослобађања два оборена пилота (које је Петар Салапура узео и крио у логору одреда у Драгосацима) у Десети Диверзантски одред , код Петра Салапуре, долази **Југослав Петрушић** “и доноси пуну ташну пара” за откуп пилота. Од тада постоји чврста сперга између Француске Обавештајне службе и Руководства одреда.

И после расформирања одреда, Одред продужава егзистенцију као Паравојна формација, са придодатим чланом, **Југославом Петрушићем**, и под контролом **Patrika Faurea**.

Језгру команде Одредом, се придружују још неколико лица, која раније нису били директни чланови одреда, већ су сарађивали са одредом. Тако, ново, Паравојно, језгро Одредом чине:

Југослав Петрушић: Врховни командант Одредом, као и главни организатор Посла за Војне акције Одредом (под искључивом директивом **Patrika Faurea**), затим лице које доноси из Француске новац за финансирање активности одреда.

Милорад Пелемиш: Командант Борбене јединице одреда. Исти прима директиве од Југослава Петрушића, одабира и води борце.

Слободан Орашанин: Раније сарађивао са одредом као Конструктор наоружања. Сада добија функцију као “Главно техничко лице” по питању наоружања, као и система везе – за потребе одреда. Затим, исти је главна веза како између Одред и Француске, тако и између Југослава Петрушића и чланова одреда.

Бранко Влачо: За време рата у Босни, кординатор између руководства Одред и МУП-а Републике Српске. У Паравојној формацији, наводно, Шеф позадине.

Обични чланови Паравојне формације су, махом, сво време држани на окупу, или ситнијим пословима, или учешћем у Војним акцијама, као у Заиру, Косову или Црној Гори, и обећањем “нових послова” широм Света. Из досадашњих догађања, та **Група броји око стотинак људи**, а у случају ангажовања већег броја – узимају се људи преко посредника. **И код обичних чланова постоји језгро, проверенији чланови, који се ангажују скоро непрестално у разним пословима. Ту спадају:**

Раде Петровић, (ухапшен), који је Командном кадру служио као телохранитељ и пратња, као и за најповерљивије Војничке задатке. У Десетом Диверзантском одреду био Командир чете.

Драган Тодоровић “Шанга”, Власеница, телефон 076 731 584.. У Десетом Диверзантском одреду био позадинац и магационер. Исту функцију је имао у рату у Заиру, а планиран је за те функције у свим Војним учешћима Групе.

Милорад Пелемиш га задужује да буде организатор сакупљања оружја, намењеног сепаратистима на Косову, у Власеници и околини – а уједно га задужује да буде магационер сакупљеног оружја. Он магацин формира у својој кући у Власеници. Одатле Тодоровић организује транспорт конзервираног оружја кроз територију Муслиманског ентитета.

Такође, после договора са Марашом, Милорад Пелемиш задужује Драгана Тодоровића да сакупи борце, као и друга лица, из Десетог Диверзанског одреда и да их упућује у Паравојне формације Црногорског МУП-а. Већи део (од укупно стотинак лица у Паравојним формацијама у Црној Гори) је послао Драган Тодоровић.

Од добијеног новца, од продатог наоружања на Косово, Драган Тодоровић је купио два локала у Власеници: Кафе “Кинг” (телефон 076 732 164) и Н.Н. локал (телефон 076 730 301).

Зоран Ступар “Уштипак”, Власеница, телефон 076 730 302, 076 302 301 У Десетом Диверзантском одреду био Возач. За време борби око Сребренице “истакао се у плачкама и крађама”.

У Паравојној Групи, такође, возач. Учествовао у сакупљању и директном транспорту наоружања преко Муслиманског ентитета, према Косову.

Од новца зарађеног у Паравојној Групи купио локал у Власеници, који сада држи.

Лука Јокић ,” Луле”, Власеница,у Десетом Диверзантском одреду,био је ,незванични,заменик Милорада Пелемиша,и “вође” групе бораца из Власенице.

У Паравојној формацији,од стране Милорада Пелемиша,задужен за сакупљање и транспорт оружја.Оружје је сакупљао и доносио у “магацин” у Власеницу,код Драгана Тодоровића.Због блиских контаката са Муслиманима,још из времена рата,а нарочито из околине Кладња, исти је сакупљао оружје и у Муслиманским местима.

Исти је учествовао и у транспорту оружја,па је једном ухапшен “грешком” од стране СФОР-а ,али је следећи дан пуштен.

Раде Гарић,Власеница,учествовао у препродаји оружја за Милорада Пелемиша,и од добијеног новца купио "Кафе Шкорпион" у Власеници,телефон 076 730 039

Драженко Ђошановић “Дража”, Брчко, телефон 076 28 497.Пре одласка у Десети Диверзантски одред,био ситан криминалац у Брчком,и припадник Паравојне формације извесног **Пеше**. Милорад Пелемиш га поставио за Командира Групе. Учествовао у рату у Заиру.

Његов “успон” почиње после договора за сакупљање оружја за Косово.Милорад Пелемиш му поверава регион Брчког,где исти организује сакупљање и складиштење оружја.На све разговоре,које је Милорад Пелемиш водио са СФОР-ом у Брчком,ишао је и Драженко,с тим што је касније исти сам преузео контакт са СФОР-ом,и од стране СФОР-а постављен као званични “сарадник”. Као такав, налази се у пратњи СФОР-а приликом посета и разговора са представницима Војске Републике Српске,па отуда постаје близак са појединим старешинама Војске,што користи у крађи Војног наоружања и продаји на Косову.Тако, са **Генералом Савчићем** је неколико пута “извршио пресељење војних магацина на нове локације”,а камиони пуни оружја су завршили у Муслиманском ентитету,а касније на Косову.(Генерал Савчић због тога је смењен,а Петар Салапура је издествовао да се кривично не гони) Из војних извора,постоји поуздано сазнање да су, два пуна камиона наоружања извучена из Војних магацина и пребачена у Муслимански ентитет.Основано се сумња да је тајно извучено више камиона разног наоружања.

Данас је Драженко најбогатији човек у Брчком.Држи два локала у граду (један се зове “Треф”,а у другом је телефон 076 28 767),затим,цео “Занатски центар”.Поседује више кућа.Активно ради са СФОР-ом,и захвањујући спрегама у МУП-у Брчког,лично ради личне карте,Пасоше и разна документа лицима која нису из Босне – и то наплаћује.Врши регистрације возила без царине и пореза,а држи ланац растурања и протока дроге.Један од канала дроге иде из Београда,а преко покојног Зорана Шијана,затим “Чумета” и Душана Спасојевића из Земуна,Цара Душана 38.

Основано се сумња да је Драженко сарадник ЦИЈЕ (јавна тајна у Брчком) а преко СФОР-а је добио држављанство Америке, за себе и оца.Отац му се ,већ, налази у Америци,а Драженко се спрема да се исели за Америку,одмах после сазнања да је Милорад Пелемиш ухапшен.

Ластииос Ангело “Анђело”, члан Десетог Диверзантског одреда, скоро, од почетка. По чину Водник НАТО формације у Грчкој.

За време рата у Босни, често је путовао у Грчку и отуда доводио официре из НАТО јединице у Грчкој, који су водили разговоре са Петром Салапуrom.

После завршетка рата у Босни, једно време боравио у Грчкој, а у Босну се вратио око Јуна 1997 године, и то у Власеницу. Ту му је Милорад Пелемиш дао задатак да буде “магационер” прикупљеног оружја, а уједно, исти је имао задатак да оружје чисти и конзервира, и да га припреми за транспорт. Исти се касније, прилоком боравка у Паравојној јединици на Косову, хвалио да је успевао да “дневно очисти и конзервира по 50 пушака”.

После повратка са Косова Паравојне формације, у којој је Ластииос био, Милорад Пелемиш преко Марије Лекић и Грчког Војног аташеа уговара састанак са Зораном Анђићем, и “по задатку” Ластииос се “запошљава” у Пивницу на Ади Циганлији. Зоран Анђић га сместа у изнајмљен стан у Улици Бана Иваниша 4 стан 10, заједно са извесним “Сркијем” из Јужноафричке Републике. Од тада, исти је везан за Зорана Анђића и Грчког Војног аташеа, извесног **Адама**.

Почетком Октобра 1999 године, Ангело се пресељава на адресу Улица Вјекослава Ковача 9 (стан Јовандић Мирка) телефон 340 6081.

Лафтерио “Арис”: Од 17 “Грчких добровољаца”, односно, од целе чете Грка, коју је Петар Салапура довео у Десети Диверзантски одред, остала су само двојица: Ластииос и Лафтерио.

Према документацији, коју је Петар Салапура, приказао, Лафтерио је припадник Падобранске јединице НАТО у Грчкој, где му отац има чин Пуковника. Постоји основана сумња да се Лафтерио у Босни бавио обавештајним радом у корист ЦИЈЕ. Јер, из ранијих извештаја:

“Пред борбе око Сребренице, “Арис” одлази самовољно у Босанску Крајину, и покушава да се убаци у јединице које је водио Легија, а у оквиру “Тигрова” Жељка Ражњатовића. Тамо бива ухваћен у шпијунажи – али успева да побегне и да се поново врати у Десети Диверзантски одред. Из Штаба ВРС стиже директива да се “Арис” ухвати и стреља. Милорад Пелемиш поверава задатак Станку Савановићу и Драгану Тешићу – који, уместо да га стрељају – пребацују у Србију са пуним наоружањем. “Арис” се више никада није вратио у Босну.

Задатак да стеља “Ариса” добио је Станко Савановић, који изјављује:

“... Милорад Пелемиш ми је наредио да ликвидирам “Ариса”, јер је такву директиву добио из Штаба ВРС. Рекао је да му је **јављено да се то ради због тога што је “Арис” агент ЦИЈЕ.** Доделио ми је **Драгана Тешића**, да заједно извршимо задатак.

Када смо извели “Ариса” и повели га на стрељање, исти ми је сам рекао да је Агент ЦИЈЕ, и том приликом је рекао: ***Уби ме слободно. Задатак који сам имао ја сам извршио. Погледај се какав си ти. Обичан си клошар. Буди паметан, и ако хоћеш, ради за неку Страну службу, и узми паре и лепо живи.***”

После пребацивања у Србију, ”Арис” остаје неколико дана у Београду, код својих веза, и код своје девојке, а највероватније се ради о **Јелени Станковић, Мишка Крањца 18.**

Затим одлази у Грчку, одакле се јавља телефоном Станку Савановићу и нуди му да ради за ЦИЈУ. Било је то у Мају 1997 године. **Станко Савановић** даје пристанак, али тражи да са њим у посао буде укључен и **Драган Тешић**. После консултација са “својим шефовима”, “Арис” даје пристанак, и даје број факса у Грчкој на који Савановић и Тешић треба да пошаљу копије својих пасоша, да би им стигле гаранције за визе. Радило се о фирми “**Stefano Mitraca**”

Тешић Драган шаље копије пасоша на дати факс у Грчкој, а следећег дана “Арис” позива Станка Савановића и Драгана Тешића и саопштава им:

: ...” **Послате су вам гаранције. Идите у Грчку амбасаду, ту ће вам прићи човек, и то је ваша веза око свега у Југославији...**”

У амбасаду одлази Драган Тешић, и ту му **прилази** лице које се представља као “**Адам**”, и које му узима пасош и визира..

Зијад Жигић, из Живинице, Бјелјина, сада се представља под именом **Живко Мичић**. Био је официр Муслиманске Војске у Тузли, где се истакао по зверствима према заробљеним Србима. По препоруци и договору са Муслиманским официрима, Петар Салапура га доводи у Десети Диверзантски одред, и то одмах по оснивању одреда. Ту има привилегован положај, по наређењу Петра Салапуре.

Постављен је за Командира Групе, у коју су улазила лица неспрске националности. Већином је добијао задатке за извршење на Муслиманској територији. Исте је вешто импровизовао, и није их извршавао. Тако, догађало се да је по задатку упадао на Муслиманску територију, где је требало да изведе неку диверзију. Исти се састајао и седео са Муслиманском Војском (цела његова Група) онда се враћао у Одред и говорио да је задатак извршен. То је нарочито радио на Мајевици.

После завршетка рата у Босни, Зијад Жигић тесно сарађује са Милорадом Пелемишом. Од њега добија задужење да сакупља оружје за Косово, и он то чини у Бјелјинском округу. Познато је да је сакупио знатну количину наоружања, коју је предао Милораду Пелемишу.

Учествује у Паравојној формацији на Косову, где се као стручњак за експлозив истиче у убеђивању Официра ЈА у “неопходност прављења фугасера од 500 Кг експлозива”. У то је успео да их убеди.

После враћања са Косова, Милорад Пелемиш је био у сталном контакту са Зијадом, обећавајући му “неки велики посао са експлозивом у Београду”, а на коначан договор исти долази из Бјелјине у Београд, и састаје се са Пелемишом у “Руском Цару”.

После хапшења Милорада Пелемиша, Зијад ужурбано ради на добијању докумената на промењено име Живко Мичић, и планира исељење са породицом у иностранство.

Славен Тркуља, Бјељина, После расформирања Одрета, био је јако близак са Милорадом Пелемишом, и за њега радио разне изнуде и уцене. Учествовао у сакупљању оружја за Милорада Пелемиша.

Вело “Људождер”, Као припадник Десетог Диверзанског одреда, истицао се по зверствима. **Убијао је цивиле и вадио им изнутрице, које је јео живе.**

После расформирања одреда, радио све послове које му је давао Милорад Пелемиш, а између осталог, сакупљао је и оружје за сепаратисте на Косову.

Ненад Гагић, Зворник, рођак Милорада Пелемиша. У Десетом Диверзантском Одреду био возач.

По налогу Милорада Пелемиша, организовао сакупљање оружја у Зворничком округу.

Жељко Пелемиш “Жека”. Истакао се по пљачкама и злоделима приликом пада Сребренице. Ради по налозима Милорада Пелемиша. Учествовао у сакупљању оружја, а од стране Пелемиша послат у Паравојну Формацију МУП-а Црне Горе.

Жељко Пелемиш, Власеница, рођак Милорада Пелемиша. Бивши боксер и криминалац. Милорад Пелемиш га упутио у Паравојне формације МУП-а Црне Горе

Младенко Голијан, из Власенице. Такође, Пелемиш га упутио у Паравојну формацију МУП-а Црне Горе. Тамо је остао око месец дана. Сада живи у Београду.

Бранко Гојковић, “Лепи Бранко”, из Власенице.

Егзекутор у масакру цивила у Сребреници. Познат по зверствима које је чинио широм ратишта.

Учествовао у сакупљању оружја. Био у Паравојној групи Југослава Петрушића на Косову, а одатле упућен у Паравојну јединицу у Црну Гору.

Власта, “**Луди Власта**”, Хан Пјесак, Власеница.

Егзекутор у масакрима цивила у Сребреници, као и широм ратишта. Од стране Пелемиша увек добијао задатке у вези убистава и изнуда. Боравио у Црној Гори у Паравојној јединици.

Марко Бошкић, “**Маљчак**”, **Егзекутор у масакру цивила у Сребреници**, као и широм ратишта. Тренутно се налази у Аустрији под лажним именом.

Дражен Ердемовић, **егзекутор у масакрима цивила у Сребреници**, и широм ратишта. Осуђен у Хагу.

Степо “Усташа”, по националности Хрват. Од оснивања Десетог Диверзантског Одрета - његов члан. Тада га је из ЗЕНГИ довео Петар Салапура.

Егзекутор у масакрима цивила у Сребреници, и широм ратишта.

Сада се налази у Аустрији под лажним именом. Тамо га је послао, пред крај рата, Петар Салапура, претходно му извадивши лична документа под другим именом. Зна се, да му је тада, **Петар Салапура дао нека документа (Војна)**, са задатком да их однесе у Аустрију и преда одређеном лицу. (Из Војних извора, као и извора сведока бораца Десетог Д. Одрета)

ЛИЦА КОЈА НИСУ БИЛА У ДЕСЕТОМ ДИВЕРЗАНТСКОМ ОДРЕДУ
А ПОСЛЕ РАСФОРМИРАЊА СУ УКЉУЧЕНА У РАД:

Радослав Пелемиш “Раја”, радник МУП-а Србије, тренутно (вероватно) радник Полициске Станице Стари Град у Београду.

У Групу свога брата, Милорада Пелемиша, активно укључен од 1996 године, док је радио у Јединици Речне Милиције у Београду. Приликом избора бораца за учешће у рату у Заиру, активно учествовао, и то на тај начин што је путовао у Босну и сакупљао борце, доводио их у Београд у хотел “Турист”, и испраћао их на Ареодруму Београд. Исти се дружио са Слободаном Орашанином, Ненадом Петрушићем и Душанком Гржанић. Од њих је добијао одређене задатке, које је извршавао. Нарочито се истакао усвојим везама на Ареодруму “Београд”, где му је радио један рођак, и преко кога је успевао да више лица убади у авион без икаквих докумената.

Упознат је са сакупљањем оружја по Републици Српској, а и сам је имао одређене задатке у вези тога. Из Републике Српске је догонио кола, и преносио оружје, показујући Службену легитимацију Радника МУП-а Србије.

Активно је учествовао у припреми Групе, која је путовала у Шири Ланку на уговарање посла.

На Косову се више пута појављивао, за време боравка Групе Југослава Петрушића. По изјавама очевидаца (Савановић, Пантић и други) без икаквог разлога је у Дечанима убио два лица Албанске националности: Оца и сина од 11 година.

Синиша Пантић, “Панта”, из Панчева. Задња адреса боравка у Београду у Улици Ибарска 2. Бивши радник МУП-а Србије. Био на ратишту у Крајини, а пред крај рата прешао у Босну, у Центар за Обуку у Бјељину.

Пред сам почетак НАТО агресије, Југослав Петрушић даје задатак Милораду Пелемишу, да издвоји десетак бораца, који ће отићи у Зворник и симулирати напад на базу СФОР-а. Изричито је наредио да буде симулација напада са “Зољама” и пушкама, “али тако, да ни случајно, не буде погодака”. Симулација напада је имала за циљ каснију одмазду СФОР-а. У борбеној Групи учествовао је и Синиша Пантић.

Аца Јовић, из Бачке Тополе. Бивши припадник САЈ-а. Члан “борбене” јединице Милорада Пелемиша.

Боравио је на Косову у Паравојној јединици, а из Дечана је, заједно са Милорадом Пелемишом, довезао за Београд око 200 Кг експлозива и већи број детонирајућих каписли. (У кола лично утоварио Савановић).

Ранко Вукомановић, из Београда, Његошева 7, фиктивни власник Агенције “Бонд”. Исти за потребе групе сакупља Обавештајне податке, држи и чува код себе Радиостанице, навигациону опрему и оружје - све власништво Групе Југослава Петрушића, а вероватно у ту сврху набавља и план свих радиофреквенција у опсегу од 88 – 500 МhZ. Исти је под директном контролом Милорада Пелемиша и Бранка Влаче.

СТВАРАЊЕ ПУНКТОВА ПО ВОЈВОДИНИ: Милорад Пелемиш, у договору са Југославом Петрушићем, ствара неколико пунктова у Војводини, и то крајем 1996 и почетком 1997 године. Ту се регрутују људи за разне Војне акције. Обећавају им се “ратовања” широм Африке и Азије, а у рат у Заир се води око 30 лица. Остали остају да чекају следеће акције. Пелемиш и Петрушић им то обећавају, и вероватно новцем држе “регрутоване” на окупу.

Тако у “Пункту” Сомбор су регрутовани:

Бранко Ромић, Кљајићево, рођен 05.08. 1949 године

Милутин Новаковић, Кљајићево, рођен 10.05 1961 године

Михаило Нађ, Пригревица, рођен 26.02 1961 године

Горан Чабдарић, Апатин, рођен 09.04 1965 године

Градимиr Тадић, Пригревица, Улица Језерска 38

Мирослав Косасновић, Кљајићево, рођен 22.10 1960 године

Срђан Бундра, Хајдуково, рођен 26.12.1963 године.

Бранко Личина, рођен 01.04 1962, кога је Југослав одвео у Париз где се и данас налази.

Милан Крижан, Апатин, рођен 02.09 1967 године

Ференц фараго, Суботица

Рудик Лакатош, Суботица

Тибор Балинт, рођен 16.07 1960

У још неколико места у Војводини постојали су “регрутни центри”. Њихова улога, као и улога појединаца, у догађањима око НАТО агресије није позната.

Милорад Пелемиш отвара неку врсту “пункта” и у Црној Гори, са седиштем у Бару. По сазнањима, ту се регрутује око 10 лица. У та лица спадају и :

Сретко Леовац, рођен 21.02 1964, из Пљеваља

Новак Масончић, рођен 25.12 1968, настањен у Бару

Гојко Клисић, рођен 04.06. 1964, настањен у Бару.

Улога овог “Пункта” у току НАТО агресије, такође, није позната.

Београд, 18.12 1999

З.М.

ISSN 0354-3684

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ СРЈ“ - Београд
Јована Ристића 1. - Жиро - рачун код
Службе за обрачун и плаћања
40802-603-8-4021943

Петак 15. јануар 1999.

БРОЈ 4 **БЕОГРАД** ГОД. VIII

Цена овом броју је 96,00 динара.
Аконтационо претплатна цена за 1999. годину
износи 1800 динара плус порез на промет.
Рок за рекламацију 15 дана

На основу члана 12. став 2. Уредбе о образовању савезних министарстава и других савезних органа и организација („Службени лист СРЈ“, бр. 27/98, 42/98 и 3/99), доносим

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ДИРЕКТОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ

Поставља се Горан Матић за директора Агенције за истраживање медија и односа са јавношћу, досадашњи савезни секретар за информисање.

Е.п. бр. 2
9. јануара 1999. године
Београд

Председник
Момир Булатовић, с. р.

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
АГЕНЦИЈА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И
ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ

ДИРЕКТОР „АГЕНЦИЈА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ МЕДИЈА И ОДНОСА СА ЈАВНОШЋУ,,

- ГОРАН МАТИЋ-

